

[Poulsgaard.]

Så er der også det at sige til det, at i loven står, at de offentligt ansatte kan få op til 30 dage tjenestefri, hvis de er udsendt i offentligt hverv el. lign. Hvor mange andre grupper i samfundet kan hente penge hjem to steder fra samtidig? Så dér er de også favoriseret.

Op at det skulle være så forbistret svært at administrere, kan jeg ikke rigtig forstå, for de fleste er enten timelønnet eller månedslønnet, og så må det nemt kunne regnes ud, hvor mange timer de har brugt i den pågældende måned, så det kunne fratrækkes.

Jeg beklager, at jeg ikke fik et positivt svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Patursson* (Færø.) til udenrigsministeren:

„Hvilken stilling agter udenrigsministeren at indtage i fiskerigrænsesagen på den kommende havretskonference i Caracas?“ (Spn. nr. 243).

Patursson (Færø.):

I henhold til den politiske stilling, Færøerne har fået tildelt, henhører alle internationale forhold, der vedrører Færøerne, under det danske udenrigsministerium, deriblandt også retsordenen på havet, fiskerigrænsespørgsmålet iberegnet. Forløbet af den kommende havretskonference og eventuelle beslutninger truffet af denne vil kunne få vidtrækkende betydning for det færøske fiskerierhverv og derved for Færøernes økonomi i det hele taget.

I henhold til sikre forlydender kan man på denne konference forvente to hovedsynspunkter repræsenteret. Det ene går ud på fastsættelse af en 12 sømils fiskerigrænse, men med en vis fortrinsret for vedkommende kyststat i et nærmere defineret bælte uden for disse 12 sømil. Dette synspunkt forfægtes af EEC-blokken, hvoraf jo Danmark er medlem.

Det andet går ud på en 200 sømils fiskerigrænse — man opererer også med begrebet en økonomisk zone — inden for hvilken vedkommende kyststat har den fulde fiskerijurisdiktion. Fra nogle af disse lande har

man dog ladet forstå, at man vil være villig til at imødekomme rimelige ønsker fra andre om tilladelse til fiskeri inden for denne grænse.

Dette synspunkt hævdes af et flertal af u-landene samt af bl. a. Norge og Island. Så vidt jeg har forstået, forfægter det grønlandske landsråd det samme synspunkt for Grønlands vedkommende.

Endvidere kan jeg gentage, hvad jeg tidligere har oplyst her i folketinget, at samtlige færøske fiskere og fiskerierorganisationer står bag ved kravet om en udvidelse af den færøske fiskerigrænse ud over de nugældende 12 sømil.

Mit spørgsmål til udenrigsministeren kan da også formuleres således: vil Danmark på havretskonferencen føle sig forpligtet til at føre fiskerigrænsepolitik i EECs regie, eller vil Danmark varetage færøske og grønlandske fiskerierinteresser, samtidig med at man stiller sig solidarisk med Norge og Island?

Jeg forventer et klart og præcist svar.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Det af hr. *Patursson* stillede spørgsmål er et overordentlig vigtigt spørgsmål, og det skal som nævnt behandles på en havretskonference, som i første omgang finder sted i de kommende måneder i Caracas. Spørgsmålet må ses i lyset af udviklingen under det forberedende arbejde, og der er en vis tendens til at give kyststaterne rådighed over havets levende ressourcer i brede zoner op til 200 sømil fra kysten. Det er også rigtigt, at det i særlig grad er udviklingslandene, som støtter denne tanke, men det gælder også lande som Norge, Island, Australien og Canada.

Det er endvidere rigtigt, at der er en vis tendens til, at både USA og Sovjetunionen vil kunne gå ind i overvejelser på det grundlag, jeg vil ikke sige uden visse tanker om udnyttelsesrettigheder o. lign., men dog i tilsvarende overvejelser.

Heroverfor står industrilande med fjernfiskerierinteresser, som de skal varetage, og blandt dem er Sverige og Finland.

For Danmark som helhed må man sige, at der altså her er en konfrontation mellem kyststaternes og fjernfiskeristaternes interesser, og at det naturligvis er et vanskeligt problem. Både Færøerne og Grønland øn-